

STANLEY TUCCI

u jednoho
stolu

s FELICITY BLUNT

za přispění Kay Plunkett-Hoggeové

GRADA

STANLEY TUCCI

u
jednoho
stolu

s FELICITY BLUNT

za přispění Kay Plunkett-Hoggeové

GRADA PUBLISHING

***Věnováno mé rodině,
věčně se rozrůstající a věčně hladové...***

Autor věnuje 10 procent zálohy a 25 procent všech dalších výdělků z této knihy (po odečtení poplatků agentuře) potravinové bance New York City.

Více informací naleznete na stránkách foodbanknyc.org.

O d chvíle, kdy naše společná kniha *U jednoho stolu* spatřila poprvé světlo světa, uběhlo už víc než deset let. Za tu dobu došlo u mě i Felicity k řadě změn. Mým starším dětem je nyní přes dvacet a jsou z nich samostatní a nezávislí dospělí (a můj syn Nicolo co nevidět dokončí studium na kuchařské škole, z čehož jsem ještě pořád trochu v šoku). S Felicity máme další dvě děti, chlapce a dívku, kterým bylo v době vzniku této knihy pět a osm let. Od té doby jsme se přestěhovali, byť jen přes ulici, abychom měli dostatek prostoru pro naši rostoucí rodinu, protože nám ze strany Bluntových přibyly neteře a synovec. Felicity pracuje častěji z domova (jak jsme si zvykli během pandemie) a mně byla před pěti lety diagnostikována rakovina hrdla, z níž jsem se následně našťestí vyléčil. Zdá se, jako by nešlo o tak dlouhou dobu, zažili jsme však spoustu změn.

Jedno se však ani po těch deseti letech nezměnilo, a sice láska k jídlu, která nás s Felicity spojuje – naopak se zdá, jako by ještě sílila. I proto jsme si kuchyň v našem novém domově navrhli tak, aby skýtala dostatek prostoru, pojala maximální počet přístrojů a kuchyňských zařízení, která si můžeme dovolit, a abychom tu mohli pohodlně a účelně vařit pro naši rodinu i chystat jídlo pro návštěvy. Varnou desku jsme si nechali nainstalovat do ostrůvku, abychom se během vaření netočili k dětem a hostům zády, a tak je to teď mnohem snazší, lepší a můžeme být v neustálém kontaktu. Poblíž máme i velký jídelní stůl a malý bar, kde po příchodů hostů doslova i obrazně prolamujeme ledy.

Toto nové vydání knihy *U jednoho stolu* obsahuje recepty, které vaříme dodnes. Na jaře jsou to pečené jehněčí medailonky a základní rizoto se zeleninou, již máme právě k dispozici. Když přijde léto, začneme chystat svěží okurkový salát, doplněný pečeným mořským okounem a vařenými novými bramborami, nebo těstoviny s čerstvými rajčátky a bazalkou. Jak se začne schylovat k podzimu, přejdeme k polévce z pórku a brambor a pečenému kuřeti. A zima nám umožňuje vychutnat si Felicityno hovězí Wellington, moje dušené hovězí na tmavém pivu a buď bluntovskou, nebo tucciovskou verzi pečených brambor. Po každém z těchto jídel může následovat například koláč s oSTRUŽINAMI nebo *tarte tatin*.

Všechny tyto recepty si připravujeme nejen proto, že nám připadají lahodné, ale také protože jsou zhmotněním lásky a úcty, kterou chováme k těm, kdo nás je naučili, a k přátelům a rodinám, s nimiž je sdílíme. Jsem přesvědčený, že společné sdílení jídla je jednou z nejdůležitějších forem trávení onoho krátkého času, který nám byl na tomto světě vyměřený. A proto doufám, že přesně k tomu vás bude naše kniha inspirovat. Dobrou chuť!

obsah

Úvod ix • Nezbytné vybavení xv • Polévky a saláty 1 • Předkrmy
(cicchetti) 28 • Těstoviny, rýže a luštěniny 46 • Ryby a mořské
plody 80 • Maso a drůbež 104 • Přílohy 144 • Dezerty 176 •
Základní recepty 206 • Poděkování 221 • Rejstřík 223

úvod

Jídlo pro mě není jen pouhou otázkou výživy, v mém životě hraje a pokaždé hrálo mnohem důležitější roli. Vždy jsem vnímal, jak společné vaření a trávení času prohlubuje vztahy, a mám pocit, že jsou pro mě s každým rokem ještě významnější. Když vzpomínám na životní okamžiky, které mi přinesly největší potěšení a radost, zjišťuji, že téměř vždy bylo jejich součástí jídlo a stolování. A právě proto vznikla i tato kniha.

Před lety jsem pomáhal sestavit knihu receptů pro své rodiče, kteří milují vaření, a také pro svého přítele, italského šéfkuchaře Gianniho Scappina. Původně se jmenovala Vaření a rodina (*Cucina e Famiglia*), po pozdější reedici se pak dočkala nového vydání pod názvem Kuchařka Tucciových (*The Tucci Cookbook*). Zrodila se, aby zaznamenala a oslavila kulinářskou historii naší rodiny – a velmi podobný cíl stál i u počátků knihy, kterou právě držíte v rukou. Mám pocit, že mnoho z toho, co formuje a spojuje rodinu, je pomíjivé. Kromě alb s fotografiemi a domácích videí bývá pro každou rodinu důležité společné sdílení významných rodinných událostí a zážitků a také hovory o nich. Jen málokoho napadne si něco z toho zapsat, nebo dokonce nahrát či natočit vyprávění někoho z rodiny (přitom ale máme všichni mraky záběrů, na kterých domácí mazlíčci vyvádějí vtipné kousky) a totéž často platí i u receptů. Tradiční rodinné pokrmy zkrátka připravujeme tak, jak jsme to dělali vždycky, bez velkého přemýšlení, protože je prostě známe. Jenomže pokud si recepty na ně nezapišeme, mohou – i s událostmi, k nimž se vážou – pominout a upadnout v zapomnění.

Moje nezapomenutelná žena Kate, která v roce 2009 podlehla rakovině, byla skvělá kuchařka. Proto jsem se spolu s našimi dětmi Isabel, Nicolou a Camillou snažil začít některé její pokrmy znovu vařit, a tak si ji připomenout, jenomže naneštěstí jsme si se ženou recepty na žádné z nich – s výjimkou pouhých pár jídel – nikdy nezapsali. A tak těch pár pokrmů vaříme pořád dokola, a protože si na nich můžeme pochutnávat, je Kate pořád přítomná v našich životech. Je pravda, že i v jejím podání chutnaly výtečně, výjimečné však byly hlavně tím, že nám je vařila ona.

Před lety jsem měl to štěstí, že jsem se na svatbě své kamarádky Emily seznámil s její sestrou Felicity. Když jsme si během svatebních oslav povídali, náš hovor se opakovaně stácel k jídlu – k tomu, co nám chutná, co jsme kde jedli, a nakonec i k tomu, kde si co dáme společně. Když jsme se pak sešli a skutečně si dopřáli společnou večeři, pozoroval jsem u ní takové zaujetí a nadšení pro jídlo a víno, jemuž se mohlo vyrovnat jen to mé vlastní (a možná také Jindřicha VIII. a boha vína Dionýsa dohromady). Nikdy dřív jsem nepotkal tak štíhlou osobu, která by si uměla jídlo tak báječně vychutnávat. Rázem jsem byl unešený.

Když se naše první společná opulentní večeře pomalu blížila ke konci a já byl tak přejedený, že jsem sotva popadal dech, uslyšel jsem tuhle ženu (která se posléze stala mou manželkou), jak zcela nevinně zašveholila na procházejícího číšníka: „Mohli bychom si, prosím, objednat sýrový talíř?“ Byl jsem z toho v šoku a číšník zjevně také. Pak se obrátila zpět ke mně a zeptala se: „Kam se půjdeme najíst zítra?“ A já se zamiloval.

V obou našich rodinách, u Tucciových i Bluntových, hrálo společné stolování vždy zcela zásadní roli, a tak tato kniha vzdává hold našim kulinářským kořenům (z mé strany po prarodičích a rodičích, ze strany Felicity po matčině babičce) a ráda by se s čtenáři podělila o kulinářské tradice, které se snažíme uchovat pro další generaci. Recepty, jež v ní najdete, jsou odvozené od pokrmů, na nichž jsme si s Felicity pochutnávali v restauracích, u přátel nebo které jsme společně v posledních několika letech sami vytvořili. Jde o směs britských a italsko-amerických chutí, o nichž jsme přesvědčení, že si zaslouží dostat písemnou podobu, aby se s nimi mohli seznámit všichni, kdo milují vaření a jídlo stejně jako my. Pod vedením naší milé přítelkyně Kay Plunkett-Hoggeové, obdařené mimořádnými kulinářskými znalostmi, talentem, literárními dovednostmi, trpělivostí, humorem a neutuchající fantazií, jsme tak společně vytvořili knihu, jakou jsme si vysnili.

Já i Felicity si velmi vážíme času stráveného u rodinného stolu, protože je v našich uspěchaných životech velkou vzácností. Společné jídlo, byť třeba skromné, je projevem sounáležitosti a důkazem toho, že vám na ostatních členech rodiny záleží. U nás se to rozhodně týká i širší rodiny, přátel a kolegů, kteří s námi v průběhu let sdíleli pohodu u našeho stolu – a někteří z nich se s námi pro účely této knihy o své recepty a příběhy podělili.

Setkání u jídla je mocnou silou, která upevňuje mezilidské vztahy. Ať už jsou rodinné, přátelské, nebo milostné, u stolu se společně kromě jídla dělíme i o to, co jsme daný den zažili, o své pocity, příběhy, vzpomínky, naděje a předsevzetí do budoucna. Já i moje rodina doufáme, že tyto recepty přinesou vám a vašim rodinám stejnou radost, kterou přinášejí těm našim.

Stanley Tucci, Londýn 2014

nezbytné vybavení

Následující pomocníci vám usnadní vaření podle receptů v této knize:

- **KUCHYŇSKÉ KLEŠTĚ**

Velmi jednoduchý nástroj, který považuji za nepostradatelný.

- **HRNCE A PÁNVE**

Dávám přednost kvalitním měděným nebo kovovým hrncům a pánvím se silným dnem. Za velmi užitečnou považuji také pořádnou litinovou pánev. Co se týče velikosti, chce to mít – jednoduše řečeno – hrnce a pánve malé, střední a velké. Navíc upotřebíte ještě velký hrnec na přípravu jednoho kilogramu těstovin či několika litrů vývaru, a také čtyřlitrový až pětilitrový litinový hrnec s poklicí. Pánve s nepřilnavým povrchem nemám zrovna v lásce. Pokud už takovou používám, namísto teflonu volím raději keramický nepřilnavý povrch. Za dobré značky považuji Green Pan a Bialetti.

- **TEPELNÝ DIFUZÉR**

Difuzér na varnou desku rovnoměrně rozkládá teplo po celém dně nádoby a je nezbytný pro vaření omáčky při opravdu nízké teplotě.

- **JEMNÉ STRUHADLO**

Můžete ho použít ke strouhání parmezánu, muškátového oříšku nebo citrusové kůry. Já už mám řadu let struhadlo značky Microplane.

- **MANDOLÍNA NA KRÁJENÍ ZELENINY**

Není nutná, ale velmi užitečná k vytvoření stejně velkých plátků.

- **KOVOVÉ CEDNÍKY**

Jeden dostatečně velký, aby pojal jeden kilogram těstovin, a pár menších ke slévání drobnější zeleniny.

- **SÍTA**

Jedno střední síto a jedno menší sítko na prosévání mouky, slévání rýže a tak dále.

- **KOVOVÉ A SILIKONOVÉ STĚRKY, DŘEVĚNÉ VAŘEČKY**

Nerezová obrabečka na otáčení ryb, aby se maso nerozpadlo. Silikonová stěrka a dřevěné vařečky na nádobí s nepřilnavým povrchem (aby se nepoškrábalo) a k míchání rizota, protože jsou k rýži šetrnější.

- **NOŽE**

12 cm dlouhý a dobře vyvážený šéfkuchařský nůž, kuchyňský nůž a široký, 20 cm dlouhý nůž na krájení. Pokud investujete do tří kvalitních nožů, měly by vám vydržet celý život. Já upřednostňuji uhlíkovou nebo vysoce uhlíkovou ocel, například japonské značky Suisin.

- **HMOŽDÍŘ S PALIČKOU**

Je skvělý na drcení česneku, bylinek nebo koření.

- **MALÉ SPOTŘEBIČE**

Určitě se vám bude hodit multifunkční kuchyňský robot, tyčový mixér a elektrický mini sekáček.

ZÁKLADNÍ ZÁSObY

Je jasné, že bychom se všichni měli snažit nakupovat bio a lokální produkty, ne vždy je to však z geografických, sezonních nebo finančních důvodů možné. Potraviny v bio kvalitně mohou být velmi drahé, ale jen pokud si budete vybírat ty nejkvalitnější suroviny, které si v dané chvíli můžete dovolit, dosáhnete nejlepší chuti všech připravovaných pokrmů.

TŘI NEPOSTRADATELNÉ OLEJE

- Kvalitní extra panenský olivový olej: Nebojte se investovat do toho nejlepšího, vyplatí se to. Používejte ho na dresinky a k dochucení. Stejně jako u vína i u olejů existuje široký výběr různých chutí a cenových hladin, proto si najděte takový, který vám bude nejvíc chutnat. Obvykle mám po ruce i levnější variantu extra panenského olivového oleje pro dodání výraznější chuti.
- Běžný olivový olej: na restování.
- Rostlinný olej: na smažení.

KONZERVOVANÝ TUŇÁK V OLIVOVÉM OLEJI

- Kupte si tu nejlepší tuňákovou konzervu, jakou si můžete dovolit.

LOUPANÁ RAJČATA V KONZERVĚ

- Dávejte přednost celým, neměla by být krájená ani pasírovaná. Já osobně mám nejraději odrůdu San Marzano.

TĚSTOVINY

- Pokud trpíte intolerancí lepku jako já, doporučuji produkty De Cecco nebo značky Barilla a Le Veneziane – chutnají opravdu dobře.

CIBULE, ŠALOTKA, ČESNEK, ČERSTVÁ RAJČATA, CITRONY

- To vše budete potřebovat, nic z toho vám však nebude zabírat místo v lednici.

BYLINKY A KOŘENÍ

- Mořská sůl, černý a zelený celý pepř, čerstvý rozmarýn, petrželka, tymián a bazalka, bobkový list (čerstvý nebo sušený) a kvalitní sušené oregano.

VÍNO

- Lahev dobrého červeného a bílého vína (nikdy na vaření nepoužívejte takové, které byste neměli chuť vypít).

